

UNIVERSITY COLLEGE LONDON

University of London

EXAMINATION FOR INTERNAL STUDENTS

For The Following Qualification:-

B.A.

Hebrew & Jew. Studs. B113: Further Classical Hebrew

COURSE CODE : HEBRB113

UNIT VALUE : 1.00

DATE : 12-MAY-03

TIME : 10.00

TIME ALLOWED : 3 Hours

HEBR B113: FURTHER CLASSICAL HEBREW

This paper has three parts: Questions 1 and 2 consist of biblical passages with questions attached: one passage is from a seen text, one is an unseen text. Question 3 consists of sentences for translation from English into Classical Hebrew.

You must answer ALL three parts of this examination paper.

Use full pointing and double-space your work when writing Hebrew.

Answer the questions which follow this passage:

2 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיוּ אֶל-אֱלִישֶׁע שְׁבֹנָא פֹּה כִּי יִהְיֶה שְׁלַחְנִי עַד-בֵּית-אֵל וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁע חִי-יִהְיֶה וְחִי-נִפְשָׁךְ אִם-אֶעֱזָבְךָ וַיֵּרְדוּ בֵּית-אֵל: 3 וַיֵּצְאוּ בְנֵי-הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר-בֵּית-אֵל אֶל-אֱלִישֶׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִידְעָתָ כִּי הַיּוֹם לִקְחַ אֶת-אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשְׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם-אֲנִי יַדְעֹתִי הַחֹשֶׁוּ: 4 וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהֵיוּ אֱלִישֶׁע | שְׁבֹנָא פֹּה כִּי יִהְיֶה שְׁלַחְנִי יִרְיָחוֹ וַיֹּאמֶר חִי-יִהְיֶה וְחִי-נִפְשָׁךְ אִם-אֶעֱזָבְךָ וַיָּבֹאוּ יִרְיָחוֹ: 5 וַיִּגְשׁוּ בְנֵי-הַנְּבִיאִים | אֲשֶׁר בִּירְיָחוֹ אֶל-אֱלִישֶׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִידְעָתָ כִּי הַיּוֹם לִקְחַ אֶת-אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשְׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם-אֲנִי יַדְעֹתִי הַחֹשֶׁוּ: 6 וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהֵיוּ שְׁבֹנָא פֹּה כִּי יִהְיֶה שְׁלַחְנִי הִירְדְנָה וַיֹּאמֶר חִי-יִהְיֶה וְחִי-נִפְשָׁךְ אִם-אֶעֱזָבְךָ וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם: 7 וְחַמְשִׁים אִישׁ מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים הִלְכוּ וַיַּעֲמְדוּ מִנְּגַד מִרְחוֹק וּשְׁנֵיהֶם עָמְדוּ עַל-הִירְדוֹן: 8 וַיִּקְחַ אֱלֹהֵיוּ אֶת-אֲדָרְתוֹ וַיִּגְלַם וַיִּכֶּה אֶת-הַמַּיִם וַיַּחְצוּ הַנָּה וְהַנָּה וַיַּעֲבְרוּ שְׁנֵיהֶם בַּחֲרֻבָּה: 9 וַיְהִי כְעֵבְרָם וְאֱלֹהֵיוּ אָמַר אֶל-אֱלִישֶׁע שְׂאֵל מָה אַעֲשֶׂה לָּךְ בְּטָרַם אֶלְקַח מֵעַמְךָ וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁע וַיְהִי-נָא פִי-שְׁנַיִם בְּרוּחְךָ אֵלָי: 10 וַיֹּאמֶר הַקְּשִׁית לְשֹׂאֹל אִם-תִּרְאֶה אֹתִי לִקְחַ מֵאֲתָךְ יִהְיֶה לָּךְ כֶּן וְאִם-אֵין לֹא יִהְיֶה: 11 וַיְהִי הַמָּה הַלְכִים הַלּוֹךְ וַדָּבָר וְהַנָּה רִכְב־אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ וַיִּפְרְדוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל אֱלֹהֵיוּ בַּסַּעֲרָה הַשָּׁמַיִם: 12 וְאֱלִישֶׁע רָאָה וְהוּא מִצַּעֲקַ אָבִי | אָבִי רִכַּב יִשְׂרָאֵל וּפְרָשָׁיו וְלֹא רָאָהוּ עוֹד וַיַּחֲזֹק בַּבֶּגְדָיו וַיִּקְרַעֵם לְשָׁנַיִם קָרְעִים: 13 וַיֵּרֶם אֶת-אֲדָרְתוֹ אֱלֹהֵיוּ אֲשֶׁר נִפְלָה מֵעַלָּיו וַיֵּשֶׁב וַיַּעֲמֵד עַל-שַׁפַּת הִירְדוֹן: 14 וַיִּקְחַ אֶת-אֲדָרְתוֹ אֱלֹהֵיוּ אֲשֶׁר-נִפְלָה מֵעַלָּיו וַיִּכֶּה אֶת-הַמַּיִם וַיֹּאמֶר אֵלֶּה יִהְיֶה אֵלֶּהִי אֱלֹהֵיוּ אַף-הוּא | וַיִּכֶּה אֶת-הַמַּיִם וַיַּחְצוּ הַנָּה וְהַנָּה וַיַּעֲבֹר אֱלִישֶׁע: 15 וַיִּרְאֶהוּ בְנֵי-הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר-בִּירְיָחוֹ מִנְּגַד וַיֹּאמְרוּ נָחַה רוּחַ אֱלֹהֵיוּ עַל-אֱלִישֶׁע וַיָּבֹאוּ לִקְרָאתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּ-לוֹ אַרְצָה: 16 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה-נָא יֵשׁ-אֶת-עַבְדֶּיךָ חַמְשִׁים אַנְשִׁים בְּנֵי-חֵיל יִלְכוּ נָא וַיִּבְקְשׁוּ אֶת-אֲדֹנֶיךָ פֹּן-נִשְׂאוֹ רוּחַ יִהְיֶה וַיִּשְׁלַכְהוּ בְּאֶחָד הַהָרִים אוֹ בְּאֶחָת הַגִּיאוֹת וַיֹּאמֶר לֹא תִשְׁלַחוּ:

Question 1 continued/

- a) Explain the use of נָּ in verse 2 and in verse 16.
- b) Parse שְׁלַחְנִי (v.2).
Using object suffixes, give the forms for: i) they sent him; ii) I will send you (m.sg.); iii) he expelled us.
- c) Parse וַיִּכֶּה (v.8).
What form might you have expected here?
- d) Explain why לָקַח (v.10) might be considered problematic.
How would you translate it here?
- e) Parse וַיְדַבֵּר הַלּוֹן (v.11).
Explain this idiom.
- f) Parse וַיִּרָם (v.13).
Give also the form for the Qal imperfect 3rd person feminine singular with vav-conversive.
- g) Explain why the translation of v.14 might be considered problematic.
How would you translate it?

Answer the questions which follow this passage:

3 ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל-שאול בנו קחנא אתך את-אחד מהנערים וקום לך בקש את-האתנות: 4 ויעבר בחר-אפרים ויעבר בארץ-שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ-שעלים ואין ויעבר בארץ-ימיני ולא מצאו: 5 המה באו בארץ צוף ושאול אמר לנערו אשר-עמו לכה ונשובה פו-יחדל אבי מן-האתנות ודאג לנו: 6 ויאמר לו הנהנא איש-אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר-ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי יגיד לנו את-דרכנו אשר-הלכנו עליה: 7 ויאמר שאול לנערו והנה נלך ומה-נביא לאיש כי הלחם אזל מפלינו ותשורה אין-להביא לאיש האלהים מה אתנו: 8 ויסף הנער לענות את-שאול ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את-דרכנו: 9 לפנים | בישראל כה-אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד-הראיה כי לנביא היום יקרא לפנים הראיה: 10 ויאמר שאול לנערו טוב דברך לכה | נלכה ויילכו אל-העיר אשר-שם איש האלהים: 11 המה עלים במעלה העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראיה: 12 ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר | עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה: 13 כבאכם העיר כן תמצאון אתו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא-יאכל העם עד-באו כי-הוא יברך הזבח אחרי-כן לאכלו הקראים ועתה עלו כי-אתו כהיום תמצאון אותו: 14 ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה: 15 ויהנה גלה את-אזן שמואל יום אחד לפני בוא-שאול לאמר: 16 כעת | מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על-עמי ישראל והושיע את-עמי מיד פלשתים כי ראיתי את-עמי כי באה צעקתו אלי: 17 ושמואל ראה את-שאול ויהנה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי: 18 ויגש שאול את-שמואל בתוך השער ויאמר הגידנא לי איזה בית הראה: 19 ויען שמואל את-שאול ויאמר אנכי הראה עליה לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתיד בבקר וכל אשר בלבבך אגיד לך: 20 ולאתנות האבדות לך היום שלשת הימים אל-תשם את-לבבך להם כי נמצאו ולמי כל-חמדת ישראל הלוא לך ולכל בית אביך: 21 ויען שאול ויאמר הלוא בן-ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה מכל-משפחות שבטי בנימן ולמה דברת אלי כדבר הזה:

Vocabulary

אתון (v.3) she-ass	לפנים (v.9) in earlier times	ימשל (v.17) i.e. יעצר
דאג (v.5) worry, concern	שאב (v.11) draw	חמדה (v.20) yearning, desire
אזל (v.7) go, be gone	במה (v.12) high place	
מתנה (v.7) equiv to תשורה (נתן √)	נגיד (v.16) leader, ruler	

Question 2 continued/

- a) In your own words, describe the following:
- i) Saul's first suggestion and his reasoning;
 - ii) the servant's response to this suggestion;
 - iii) Saul's response;
 - iv) the servant's suggestion.
- b) Parse נִבְּרָהּ נִבְּרָהּ (v.6).
How would you translate it here?
- c) Parse וְיִדְּבָרְךָ (v.8).
Explain the idiom in which it occurs here.
- d) Parse נִמְצָא (v.8).
Lambdin identifies four possible categories of translation value for Niphal verbs. Briefly describe these categories and say where you would place נִמְצָא (v.8).
- e) What type of clause does verse 14 illustrate?
From this passage give an example of another such clause and of an *anterior* clause.
- f) Translate verses 10-21 inclusive.

Question 3

[40 marks]

Translate the following sentences into Classical Hebrew, using full pointing.

- a) You appeared to us in your glory on the mountain and you spoke to us from the midst of the fire and taught us the law in truth; then you commanded us to be a kingdom of priests and a holy nation before you. Therefore send your blessing and keep us from all evil.
- b) Now David had reigned over Israel for forty years. As he drew near to dying, he summoned his son, saying, "I am now going the way of all men, but you are a strong man who trusts in the Lord. Be a just and righteous king in my place."
- c) When the messengers returned to Jacob, he feared greatly and prayed, saying, "O Lord, my God, who said to me, 'Return to your land, to your father's house, that I may deal well with you'; deliver me, I pray, from my brother's hand, lest he come upon me and put me to death and all my household with me."
- d) Israel was behaving more and more wickedly. So the prophet stood before the people and said, "Give ear to my words, for the Lord has raised me from the shepherd's field to prophesy a time of evil upon my people because you have transgressed his law. And on the day of judgement when you cry out to him, he will not listen."

END OF PAPER